

[Henning Rasmussen]

Til slut vil jeg gerne sige, at jeg aldrig som indenrigsminister har haft problemer i samarbejdet med sundhedsstyrelsen eller dens chef. Det er let at drage grænsen imellem ministerens og medicinaldirektørens ansvarsområder; det er også let at få disse to ledende ansvarlige myndigheder til at trække samme vej, hvis begge parter vil.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg synes heller ikke, at de unge fik en ordentlig behandling i statsministerens trontale; de fik nærmest ingen behandling, ingen omtale.

Statsministeren fik det til at lyde nærmest som stolthed over, at der i perioden fra maj 1983 til maj 1985 var sket et fald i ungdomsarbejdsløsheden på 11.000.

Når man betænker, at der fortsat er 60.000 unge uden arbejde i dagens Danmark, kan man ikke fortænke de unge i at være noget mistroiske og noget pessimistiske. At vi andre er noget mistænksomme over for tallet, skyldes primært, at vi ved flere andre lejligheder – og jeg tænker på den forrige hvidbog, jeg tænker på arbejderbevægelsens ungdomsbeskæftigelsesudvalgs redegørelse og nu den sidste nye hvidbog fra for få dage siden – har konstateret afstande mellem udsagn og realiteter, afstande, der altid har været til manglende fordel for de unge.

Om Statens Uddannelsesfond vil jeg gerne sige, at statsministerens formulering om SU er enten helt forståelig – og hvis den er helt forståelig, får vi ingen SU-reform – eller i klar uoverensstemmelse med såvel undervisningsministerens som vores opfattelse af, hvorledes SU-forbedringer skal finde sted. Statsministeren sagde, at skal der ske en gradvis forbedring af Statens Uddannelsesstøtte bl.a. igennem en koordinering af støttesatserne, så bliver vi nødt til at holde igen på andre områder.

Kan dette overhovedet tolkes på anden måde, end at statsministeren forestiller sig den gradvise forbedring for de studerende taget fra de unge, der har endnu mindre? Det kan da ikke være meningen. Eller skal der ske en udhuling i dagpengesystemet for den gruppe af unge? Vi må i hvert fald vende os kraftigt imod det, og med undervisningsministerens tidligere udtalelser her i foråret i erindring forventer vi, at han gør

det samme. Såvel venstre som VU må også gøre det samme, hvis vi skal tro på deres udtalelser i det materiale, som hedder »Det er dejligt at være ung«.

Nogle af os savnede meget bare et enkelt afsnit om den begivenhed, at det er FNs ungdomsår i år. Bare en lille omtale af det igangværende arbejde på det centrale og især på det decentrale plan savnede vi. Om ikke andet kunne man da have forsøgt at forsvare de få initiativer, der har været på folketingsniveau. Man kunne også have gjort et par bemærkninger om, hvorledes regeringen forestiller sig ungdomsårets afslutning.

De begivenheder, som også andre har været inde på, og som vi har hørt beskrevet og nogle har set i lørdags i Saltlageret, hvor man havde en høring om de rømte børn i døgndrift i Københavns gader, synes jeg burde have været nævnt. Der burde siges noget om, hvilke overvejelser social-, indenrigs- og statsministeren har til imødegåelse af et problemsæt, som jeg og mange andre frygter – men naturligvis ikke håber – vil eksplodere, hvis der ikke bliver gjort noget mange steder, især på det familiepoltiske område.

Dette være nævnt som et af de utallige eksempler på, hvordan det går, når man holder op med at interessere sig for et område, og også nævnt som et understregende eksempel på, at denne regering tilsyneladende fuldstændig har opgivet at interessere sig for dem af vore børn og unge, der ikke opfylder standardforventningen om at være veltilpassede i enten et skole- eller et uddannelsesforløb.

Vi fik ikke ét ord om planerne for disse truede unge, ikke ét ord om opfølgningen af børn og unge i institutioner, i varetægtsfængsel, om børn og unge med alkohol- og stofproblemer osv. Det sidste minder mig om, at det i den skriftlige del af statsministerens redegørelse ikke er nævnt, at folketinget er stillet i udsigt, at vi vil få en redegørelse om alkoholbehandlings- og narkobehandlingsområdet samt om synshandicappedes adgang til lydbøger, bånd osv. I begge tilfælde er der tale om områder, hvor fagministrene har givet tilsagn. Er det mon områder, der er glemt, eller er de udsat, og i givet fald hvor længe?

Stavad (S):